

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TỨ THẬP BÁT NIÊN
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THÔNG-TÍN

QUAN PHÁT-THANH PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ

TRONG SỐ NÀY:

81

✧ ĐỨC HỘ-PHÁP THUYẾT-ĐẠO TẠI ĐỀN-THÁNH về:
"SỰ THẬT VÀ CÁI HAY CỦA TÁNH-ĐỨC HẠ MÌNH
VÀ KHIÊM-NHUỘNG ĐỐI LỘN LẠI PHẢN-LỰC CỦA
NÓ LÀ: TỰ-CAO, TỰ-TÔN, TỰ-ĐẠI."

✧ HUÂN-TỬ CỦA QU. THƯỢNG CHÁNH PHỐI-SỰ ĐỌC
TRONG BUỔI LỄ KHÁNH-THÀNH VÀ AN-VỊ THÁNH
TƯỢNG TẠI HẬU-ĐIÊN T.TH. CẨM-GIANG - PK.

✧ T I N - T Ú C .

PHÁT-HÀNH NGÀY: 10.7. QUÝ-SỬU
(DL, 08/8/1973)

K Í N H B I Ê U

Đề I quý độc-giả cùng chư tín-hữu bốn-phương nhờ
đón nghe tiếng nói của Hội-thánh ĐÀI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ - TÒA -
THÁNH TÂY-NINH phát-thanh mỗi tuần một lần vào chiều thứ Tư từ
18 giờ 30 đến 19 giờ trên làn sóng điện thường-lệ, thuộc hệ-
thống A Đài Sài-gòn ./-

THỰC HIỆN PHẢI

THUYẾT-ĐẠO TẠI ĐỀN-THÁNH, ĐÊM 30 THÁNG 5 NĂM QUÝ-TY (1953).

Mấy em thanh-niên nam nữ lưỡng-phái,

Đêm nay Bản-đạo giảng đặc-biệt cho mấy em đó. Cái tương lai của cơ-nghiệp đạo, tương-lai của Thánh-thể Đức Chí-tôn dào - tạo cho mấy em, mấy em sẽ nói-chỉ cho chúng qua, hay là mấy em f lập thân-danh đặng một ngày kia vào hàng Thánh-thể Đức Chí-tôn t tại thế này. Qua con giảng giải cho mấy em đi trong khuôn-khố của Đức Chí-tôn. Muốn cho mấy em phải đào-luyện, nên Qua nói phần tu tức nhiên trau giồi tánh-đức của mấy em đặng xứng-đáng cái phận-sự trọng-yêu của mấy em tương-lai ngày sau kia.

Hôm nay Qua giảng về SỰ THẬT VÀ CÁI HAY CỦA TÍNH - ĐỨC HA MINH VÀ KHIÊM-NHUỘNG đối lộn lại phần-lực của nó là: TỰ-CAO, TỰ-TÔN, TỰ-ĐẠI.

Chúng ta thử xét đoán tại mặt thế này, ta mang thi phạm xác thịt cũng như ai, ta xét đoán lại coi ta có hơn ai chăng? Có đặng hơn cái chi mà ta tự-cao, tự-tôn, tự-đại; Cũng ở trong lòng mẹ mà ra, ai cũng sanh trong một khuôn luật như ta. Thân hình cả, cả thiên-hạ nơi mặt địa-cầu này hai ngàn bảy trăm triệu người, ta thử so-sánh có thể hơn hai ngàn bảy trăm triệu người đó hay chăng? mà ta tự-tôn, tự-đại. Ta cũng như một hột cát ở bãi sa-mạc kia.

Lấy theo tình lý mà luận, đầu ta cũng một đầu, thân ta cũng một thân, ta không phải ba đầu sáu tay hơn ai mà ta tự-tôn, tự-đại. Nếu lấy theo hình-thể mà luận thì thân này thế nào, thì thân của bạn đồng-sanh ta cũng như vậy. Ta không có lý-do gì gọi ta hơn kẻ đó, hơn bạn đồng-sanh ta mà ta tự-tôn, tự-đại. Nếu như ta luận về mặt tinh-thần, tại sao ta được Đại Tự-phụ ban cho ta khôn-ngon khéo léo, biết nên, hư, phải, quấy lấy tinh-thần đặng định-hướng cái mạng-sống của mình coi có mục-dịch chuẩn-thẳng kh không? Ôi! Thế nào như bạn đồng sanh ta thiệt-thà hơn ta, thiếu - kém về mặt trí-thức tinh-thần hơn ta, ta ngó thấy, nếu ta hơn bạn ta một chút mà thôi, lấy theo lý-luận về căn-tu-ây, thì ta hơn họ, hơn mấy may mà thôi, hơn một chút xiêu thôi, không phải đủ - mà ta tự-cao, tự-tôn, tự-đại.

Trái ngược lại, nếu người bạn đồng sanh thiếu kém hơn ta, khiêm cảnh tu hơn ta, mạng căn quả kiếp năng-nề hơn ta, thì ta phải thương yêu họ, tội nghiệp dùm họ, chớ ta không có quyền nào thù ghét họ, coi họ là hèn hơn ta, ta cao trọng hơn họ là không có lý-do vậy.

Bây giờ trái lại cái phần-lực đó chúng ta thử nghĩ coi, mình phải khiêm-nhuợng chơn-thật hay xảo-trá? Nếu kẻ nào tự-cao, tự-tôn, tự-đại mà giờ phút này không biết hạ mình đặng chiếu-chuợng người, thì đời nó không buổi nào thiên-hạ thương được đâu cho từ buổi nhỏ dĩ-chỉ trăm tuổi già đến chết nó vẫn học mà ãi thôi, không buổi nào gọi tự-đủ. Đời nó trăm tuổi nó vẫn tiến-thăng học mãi học sách đời, học sách thánh hiền để lại học cả hay ho khéo léo của các vị giáo-chủ đạo-đức tinh-thần để lại, mà nếu không biết khiêm-nhuợng thì không ai thêm dạy mà chúng còn ghét là khác, nếu kẻ nào như vậy thì chúng bỏ xỏ phải chịu cái phần khổ não mà thôi không ai thêm dạy hết, bởi vì người ta ghét, không ai ngó ngang tới đâu có dạy dỗ gì mà nên được, đâu cho một kẻ thiếu-niên kia mà biết khiêm-nhuợng phục-sự một ông già. Tuổi mình đang thanh-niên mà đặng ông già giáo-hóa mình, khi tuổi mình còn non mà trí đặng già là nhờ biết khiêm-nhuợng. Còn như những kẻ không biết hạ mình hieu-niu tự-đắc, tự-cao, tự-đại, thành ra v cái giá-trị của nó đối với thiên-hạ vì kiêu một chút mà người ta bất-mãn, vì nó tự-cao, tự-tôn, tự-đại, xất-xược, đối-trá không đ đặng giá gì hết, mà lại chọc cho thiên-hạ ghét góm thân-danh mình thì đâu cho học bao nhiêu người ta cũng vẫn ghét, vẫn góm thôi.

Bây giờ cái tánh-đức của sự khiêm-nhuợng, lấy theo hình thể mà luận, mình biết thân mình, mình vẫn kiêu thể học mãi. Mình vẫn hạ mình kiêu thể hieu lấy mình và biết người, thì sự khiêm-nhuợng hạ mình có cái hay, đâu cho cái giá-trị của mình không nên gì hết, nhờ sự khiêm-nhuợng mà người ta thương mình, nâng đỡ nh mình, đưu-dắt mình, đưa mình lên phần vị xứng-dáng với mình, cũng nhờ sự khiêm-nhuợng ấy mà người ta tôn-tặng. Cái đó nói thiệt là hơn, còn những kẻ tự-cao, tự-tôn, tự-đại, nếu mình đi trên c o n đường nguy-hiêm tới trước mặt chết cũng thấy-kệ mình cũng không ai nói, là vì chúng ghét.

Nhưng hại thay! chúng còn bắt mình làm một sanh-vật để họ thí-nghiệm.

B Bây giờ lấy tinh-thần mà luận, sự khiêm-nhượng buộc mình phải khiêm-nhượng, chính mình chưa đủ gì hết.

Đức Không Phu-tử kia còn bị một đứa con nít là Hạng Thác dạy Ngài thay! Đến khi gặp Đức Lão-tử Ngài nói: Cái thuyết nhơn-luân để tạo xã-hội cho thế-gian. Cái thuyết của Ngài, nếu ta nghĩ đạo của Ngài rộng không biết bao nhiêu, mà đạo của Ngài đối với Đức Lão-tử nó vẫn thơ-sinh, thì chẳng hề khi nào làm thỏa-mãn đặng cả nhơn-tâm, của thế-thái nhơn-tình được. Cái thuyết lập xã-hội thơ-sinh của Ngài đối với đạo của Đức Lão-tử thì nó già, còn của Đức Không Phu-tử còn thiếu - n niên, còn thơ-ấu nên bị Ngài trích-điểm.

Thử nghĩ một vị Thánh như Đức Không Phu-tử bị một đứa con nít dạy, rồi bị ông già chê mà Ngài cũng khiêm-nhượng, nên chúng ta nhìn nhận Ngài là một vị Thánh sống hiển-hiện tại thế.

Còn những kẻ tự-cao, tự-tôn, tự-đại bất quá làm hề cho một người thiếu trí coi chơi, chỗ cái giá-trị không đáng gì hết, rốt chuyện thiên-hạ coi nó là giả không có giá-trị chi đâu mà tự-cao, tự-tôn, tự-đại.

Bản-đạo nói: Những kẻ tự-cao, tự-tôn, tự-đại là giả-dối, người đó không còn cái giá-trị gì đặng sống cùng thiên-hạ xã-hội nhơn-quần, vì họ mất cả tinh-thần, cả hình-thể đó vậy.

Ấy vậy mỗi kiếp sống của chúng ta đây, Bản-đạo thường giảng là cái kiếp duyên, chỉ sống đây là một kiếp thường mà thôi còn cái tánh đức tự-cao, tự-tôn, tự-đại không khi nào thì thiên-hạ thương được, nên kiếp-sanh ấy xét ra sống chi vô-ích không ăn thua gì hết.

Bản-đạo thường giảng, cái sự yêu thương là một cái của cái thiêng-liêng, nếu cả toàn thể con cái Đức Chí-tôn tạo nó đặng, thì dầu cho Cửu-phẩm Liên-hoa ở cực-lạc thế-giới vô cũng đặng.

Bản-đạo nói: Nếu chúng ta làm cho người chí-thân ta, trong thân ta, máu thịt ta, thương ta được, giá-trị nó là đồng. Làm cho những kẻ không phải trong thân ta, người ngoài thân kia thương ta được giá-trị nó là bạc. Làm cho những kẻ thù địch ta, thương ta được giá-trị nó là vàng (ngọc).

Ba món báu ấy mà tạo đặng, thì cái kiếp sanh này, dầu cho Cửu-phẩm Liên-hoa ở Cực-lạc thế-giới vô cũng đặng./-

THƯ TI

CỦA QU. THƯỢNG CHÁNH PHÔI-SU THƯỢNG-NHÃ-THANH ĐỌC TRONG BUỔI LỄ
KHÁNH-THÀNH VÀ AN-VI THÁNH-TƯỢNG TẠI HẬU-ĐIỆN THÁNH-THẤT CẨM -G
GIANG, TỘC-ĐẠO PHÚ-KHƯƠNG, CHÂU-ĐẠO TÂY-NINH VÀO NGÀY 19 THÁNG 6
NAM QUỶ-SỬU (DL, 18/7/1973).

Kính thưa Hội-thánh Hiệp-thiên, Cửu-trùng và Phước-thiện,
Kính thưa
Kính thưa quý Chánh-quyền địa-phương các cấp,
Kính thưa quý tôn-giáo ban và thân-hào nhân-sĩ,
Kính thưa Chức-sắc, Chức-việc Hành-chánh, Phước-thiện, Phó
tế, Pháp-chánh và đạo-hữu
Nam, Nữ.

Hôm nay tôi rất hân-hoan đến đây để chủ-tọa lễ an-vi
Thánh-tượng nơi Hậu-diện Thánh-thất Cẩm-giang thuộc Tộc-đạo Phú
khương, Châu-đạo Tây-ninh. Tôi thành-thật cảm ơn
quý Chánh-quyền địa-phương các cấp, đại-diện Tôn-giáo ban, thân
hào nhân-sĩ, công thương kỹ-nghệ-gia, Chức-sắc, Chức-việc Hành-
chánh, Phước-thiện, Phó-tế, Pháp-chánh và toàn đạo nam nữ đã đã
đáp lời mời của Ban Tổ-chức tới dự công đù làm cho buổi lễ được
thêm bội-phần long-trọng.

Trong khung-cảnh chật hẹp này, buổi lễ tuy đơn-giản,
nhưng đã có tính-cách tôn-nghiêm và vô-cùng quan-trọng, vì nó
đánh dấu một bước tăng-tiến về tinh-thần đạo-đức của toàn-thể b
bốn-đạo địa-phương đối với Đức Chí-Tôn và các Đấng Thiêng-liêng.

Thật vậy như chúng ta đã biết Thánh-thất Hương-dạo f
Cẩm-giang này trước kia được tạo lập trong thời-kỳ loạn-lạc do
số đông tín-hữu từ các nơi qui-tụ về đây, hợp sức với bốn-đạo d
địa-phương và được sự hỗ-trợ của Ông NAM, cô Giáo-hữu Ngọc-Quối-
Thanh, thân-sinh của cô Trung-tướng Trình-Minh-Thế, để có nơi
cho nhưn-sanh sùng kính Đức Chí-tôn.

Cuộc đời dâu bể không có gì tồn-tại mãi với thời-gian
uên mấy mươi năm sau Thánh-thất Cẩm-giang phải bị hư sụp, nên Ban
trị-sự và Dâu-tộc-đạo cố trình về Hội-thánh xin triệt-hạ dựng sửa
chữa. Phục-trình trên đã được Hội-thánh hoan-hỉ chấp-thuận c h o
tái-thiết để có được một tân Thánh-thất khang-trang đồ-sộ hơn th
thể theo ước-vọng của bốn-đạo nơi địa-phương này.

Trong khi Bàn-trị-sự liên-hương và chư tín-hữu nơi Tộc-đạo đang góp sức kiến-tạo ngôi Đền thờ vừa mới xây cất - phần kiến-trúc Hiệp-thiên-đài được một tầng thì chiến-cuộc lại xảy ra nơi đây. Ngon lửa chiến-tranh thảm-khốc đã hủy-diệt ít nhiều về tài-sản của bốn-đạo địa-phương và cũng vì bom đạn đã làm sụp đổ luôn dãy nhà Hậu-điện và các văn-phòng tại Thánh-thất này. Nhưng rất may thay từng lầu Hiệp-thiên-đài mới tạo tác vẫn còn được nguyên vẹn.

Sống giữa lúc tình-trạng chiến-tranh lên cao độ, tiếp theo là cuộc khủng-hoảng kinh-tế đã ảnh-hưởng sâu rộng đến tất cả gia-đình mọi giới bốn-đạo tại Cẩm-giang này cũng như đồng-bào ở mọi nơi hãy đều nghèo túng tương đàu sự kiến-tạo ngôi thờ Đức Chí-tôn sẽ vì đó mà ngưng trệ. Nhưng rất đáng khen thay! Mặc dù sống giữa buổi gian-nguy khổ-cực, nào tài-c Chánh gia-đình thì bị kiệt-quệ mà tinh-thần đạo-đức của chư bốn-đạo quyết không sờn, vẫn vững-tâm tiếp-tục xây-cất nay đã hoàn-thành năm căn nhà khang-trang như thế này, ba căn làm Hậu-điện thờ Đức Chí-Tôn, còn hai căn làm văn-phòng mà hôm nay toàn thể Chúc-sắc, Chúc-việc Hạnh-chánh, Phước-thiện và toàn đạo địa-phương chung lo tổ-chức lễ khánh-thành và an-vị Thánh tượng nội lên tinh-thần tín-ngưỡng cao-độ của quý vị.

Nhà nghèo mới tường cao thảo, chư bốn-đạo nơi đây đã hy-sinh cơm áo của mình và gia-đình, chung-tâm hiệp-trí nhau để xây-dựng nên nơi thờ phượng Đức Chí-tôn trong thời buổi tạo-châu, cui quế này, thật xứng là con hiếu-hạnh của s Đại-tử-phụ.

Với đức tính hy-sinh cao cả ấy, Hội-thánh ước mong tinh-thần chư tín-hữu càng vững mạnh hơn lên để thực-hiện hoàn tất phần kiến-tạo Thánh-thất còn dang dở, vì đó là đuốc-huệ của đạo mà cũng là phần danh-dự quý báu của nhơn-sanh ở địa-phương.

Nhơn-danh Qu. THƯỢNG CHÁNH PHỐI-SỰ thay mặt Hội-th thánh tôi để lời ban khen chung cho toàn đạo, các công-thợ và thành-thật tri-ân chư vị Mạnh-thường-quân đã góp công-lần của tạo nên sản-nghiệp đạo nơi đây.

Kính thưa quý Ngài, quý vị;

Nhơn-loại ngày nay vì miếng ăn chốn ở mà tranh-đấu giựt-giành, cấu xé tàn-sát lẫn nhau không chút lương-tâm. Sống

giữa thời-kỳ nền khoa-học văn-minh vật-chất phát-triển cực-độ
đáng lẽ nhơn-loại phải được sống đầy đủ, hạnh-phúc hơn lên, nh
nhưng trái lại vì chữ lợi mà loài người tạo ra cuộc cạnh-tranh
giành-giật thị-trường, gây cuộc chiến-tranh loạn-lạc thống-khổ.

Con người càng ngày . . . say mê vật-chất, quên cả b
bồn-nguyên, mất sự tin-tưởng nơi quyền-năng của Đức Thượng-đế,
chỉ biết lăn vào vòng trần-tục quên đạo-đức nhơn-nghĩa. Nếu
nền văn-minh vật-chất lên đến mức cực-điểm sẽ đưa nhơn-loại vào
con đường chiến-tranh lan-trần khắp cả ngũ-châu vô-cùng ác-liệt
với những khí-giới tối-tân giết người hàng loạt đầu cách xa muôn
vạn dặm.

Cơ tận-diệt hầu gần, nên Đức Chí-tôn vì thương nhơn-loại, với n
lòng từ-bi tha-thiết mới mở đạo kỳ ba nơi viễn-đông tại xứ Việt
nam nhỏ bé này mặc dù nhơn-sanh tuy đã từng chịu nhiều đau khổ
nhưng đức-tin vẫn vững chắc, vì có ấy mà chúng ta mới may duyên
được làm môn-đệ của Đức Ngài.

Đức Chí-tôn đã phán dạy: "Thầy thấy bây con ở thế -
gian vì miếng ăn đất ở, vì danh-vọng mà các con cắn-xé nhau, c
chia rẽ nhau, nào khác chi rắn chun hàm vì đói mà cắn giết nhau,
đâu biết suy xa nghĩ tốt !!!

Ôi ! Các con đồng mắc phải tội tình, chịu chung t r
trong cái nạn ao sâu, vũng khổ mà các con không tìm đường tẩu-
thoát, lo cứu vớt cho nhau, lại toan bề sát hại nhau! Khờ lăm-
thay! Lại lăm thay !

Cuộc đời là sông mê bể khổ, con người chỉ bị ham -m
muốn mà linh-hồn hãm-chặt vào chỗ nguy-nạn! Phải biết thế-gian
là cuộc bày trò gạt chúng; toàn là giả-mộng phù-vân. Bởi vậy
cho nên thất-tình lục-dục nó lường mê-sa mọi lợi-lộc, bả vinh
hoa, mà chôn chặt con người trong bốn tường: Sắc, Tài, Tình, Khí.
Thiệt đời là khổ; Muôn việc chi cũng khổ, con người vì đem trí
não vào cuộc vui thích của tình đời, mới chịu buồn lo, sầu thảm,
nào-nuột, đau đớn!!!

Mở mắt chào đời người đã thấy khổ, mà khổ ấy lại cần
phải có, vì có khổ thế-gian mới trở nên một trường thi tấn-hóa
cho nhơn-loại.

Tuy nhiên, nay Thầy hỏi thử các con: Có thiệt t a i
đời là khổ, hay tại ở các con gây lấy khổ cho mình ?

Các con hãy xét đời đâu có khổ, chỉ tại các con chắc khổ mà thôi ! Bao nhiêu sự ham muốn, đắm-mê, lăm-lạc là bao - n nhiều con đường mở rộng để rước ngay cái khổ vào mình. Khôngham muốn, đắm mê, lăm-lạc, làm sao có oan-khiên, quả-báo, luân-hồi ! Hễ ham-mê phú quý thì chịu tâm khổ, thân lao, mà muốn vợ đẹp con khôn là bị thê-thằng, tử-phước !

Cứ mắng say mê trong trường mộng-ảo, miệt mài theo b bốn vách, chịu lụy với bảy tình mà theo đuổi muôn vạn điều ưa thích, muốn ham, thế mới gây nên những cái thảm-họa tàn-khốc h cho thấy nằm chết-dắt, máu chảy thành sông, thì biểu sao luân - thường không bại-hoại, đạo-đức chẳng suy-đổi !

Ồi ! Đời đã đến thế thì đời chỉ là một trường tranh - đấu kịch-liệt, một cuộc tàn-sát gươm ghe, nếm khổ đầy đầy, đao-t binh chát-ngắt, đao-tiê lung-tung; cho đến cùng chung một bọc , cùng chung một nồi mà cũng tương-tàn tương-sát lẫn nhau cho vừa lòng dục, thì còn chi là phong-tục, kỷ-cương, tình-nghĩa !!!

Đời đã đến thế thì đâu ai trối cả tại cao bực nào cn cũng đành thúc-thủ vô-sách, chớ có thể gì khiến nổi nhơn-tâm ; đường ấy là đời sắp tận-vong tiêu-diệt đó !!!

Nhưng, tuy vậy mặc lòng, nếu hôm nay đời lại biết lấy nền đạo-đức làm trung-tâm cho mọi chuẩn-thằng qui-cử, thì sự tình tệ cũng dần dần ngày một thối lui mà nhường bước cho sự thiện - lương thuận-mỹ.

Phải nhờ đạo-đức mới huấn-luyện lòng dân, chế kềm tâm trung mà dịu-dắt trở lại con đường nghĩa-nhân hạnh-phúc.

Con người phải hiểu biết cho phân-minh rành-rõ luật b báo-ứng nhân-quả, thì mới chịu hồi-tâm cái ác từng-lượng mà tu-phong-hóa, chỉnh luân-thường để làm cái giới-hạn cho nhân-sanh . Được vậy, đời mới lần lần niêm lấy đạo-đức tinh-thần mà làm phải biết tránh tai họa, lâu dần con người lại thông-suốt đến cả căn-cơ đạo-đức mà tìm ra nguồn cả chúng-sanh.

Đã tìm ra nguồn-cội ấy thì nhân-loại sẽ bắt đầu thương-yêu nhau trở lại, vì sẽ biết tất cả chúng-sanh ở thế-gian này, dù thảo-mộc, thú-cầm hay nhân-loại chỉ cũng cùng chung một lò sanh-hóa, cùng chung một khối tinh-thần đường ấy lớn là Anh, nhỏ là Em, thì lòng bác-ái mới mở rộng ra mà không bao giờ còn phân nào muốn ăn thịt phân thây sát hại vật gì nữa hết. Con người chúng ấy sẽ trở nên chí-thiện mà không bao giờ còn những thói nhỏ nhen hèn - mat.

tham-lam, ganh-gỗ, oán-cha, thù-vợ, ghen hiên, ghét ngõ v.v....
chúng đó là đời đã thái-bình dụng nghiệp Thuận Nghiêu, phong-vũ
điều-hòa, bốn phương cộng-lạc. Ấy có phải là nhờ nơi đạo-đức mà
ung-đức lòng người đó chăng?

Quý-hóa thay! Đạo CAO-ĐÀI của Đức CHỈ-TÔN đã mở r a
cho nhơn-sanh trong thế-gian vậy mà còn nhiều người hiên chưa h
hiểu rõ. Đức Chỉ-tôn đã nói: "Đạo phát trẻ một ngày là một ngày
hại nhơn-sanh" thật chí-lý, nếu ^{thực} một người biết đạo, trăm ngàn
người biết đạo, cả gia-đình, quốc-gia biết đạo, tất cả xã-hội,
hoàn-cầu biết đạo thì còn ai đâu mà sanh lòng tà quây, nhờ đó
có phải sẽ khỏi thất-công nên hành-chánh lo an-ninh trật-tựchàng?

Sự thế ngày nay nhơn-sanh còn sống trong cảnh khắt -
khe nhiều-nhương tốt-độ, vì vậy chúng-ta nên cầu-nguyện, mong
sao nhơn-loại sớm biết sợ cơ Trời báo-ứng, biết ham đạo-đức tinh
thần thì đâu một cái tội thâm tối, một cái ác bí-mật là cũng kh
không bao giờ ai dám làm đâu? Vì thâm tối bí-mật với ai chứ thần
lượng-tâm, với cơ báo-ứng mà còn kín nhem nói gì?

Thế nên không chỉ ích-lợi căn-yếu cho đời bằng ĐẠO -
với ĐỨC. Hễ đạo-đức hoằng-khai, đời được thâm-nhiệm thâm-nhuần
đạo-lý thì con người mới hết dục-vọng, mà hết dục-vọng là hết
tàn-ác, là hết khổ đau mà đem sự sinh-tồn phúc-hậu cho nhơn-loại
đặng lập lại đời Thượng-nguồn Thánh-đức.

Kính thưa quý ngài, quý vị;

Hôm nay tôi đến đây dự lễ lấy làm vui mừng được thấy
Chức-sắc, Chức-việc cùng toàn đạo địa-phương đã trụ-vững đức tin,
nghe theo tiếng gọi thiêng-liêng đem công của mình ra phụng- sự
đạo-pháp tạo-thành Hậu-điện của Thánh-thất này để có nơi t h ở
phương Đức Chỉ-tôn là một điều quý báu vô-giá, một công-quả lớn
lao mà quý vị đã và sẽ lập được trong kiếp-sanh may duyên gặp Đạo.

Với đã tiên-triển về tinh-thần đạo-đức của quý vị và
toàn-thể bốn-đạo địa-phương Hội-thánh tin-tưởng rằng quý vị và
toàn đạo nơi đây sẽ tích-cực phát-huy ưu-điểm đó, càng ngày đạo
đức càng gia-tăng để phổ-hóa độ nhơn-sanh trở về đường thiện, t
tùng theo chơn-pháp của Đức Chỉ-tôn mà lập-công đạt-vị hậu cộng
hưởng nên hòa-bình vĩnh-cửu của Thượng-đế sẵn dành cho nhơn-loại.

Trước khi dứt lời, một lần nữa, tôi thành-thật cảm -
ơn quý ngài, quý vị đã dành nhiều thì giờ quý báu đến dự lễ kh
khánh-thành Hậu-điện và an-vị Thánh-tượng hôm nay là niềm khích
lệ lớn-lao cho chúng tôi trong việc xiêng-ương đạo-pháp. Tôi
cầu-nguyện Đức Chỉ-tôn, Đức Phật-nẫu, các Đấng Thiêng-liêng ban
ân-lành cho toàn thể quý ngài, quý vị Đạo lẫn Đời cùng toàn thể
quý-quyên được mọi sự an-khang hạnh-phúc. /-

Nay kính.

I) - LỄ TIỄN CỤU NGHINH TÂN KHÂM-THÀNH THÁNH-ĐỊA.

Vào lúc 08 giờ ngày 28 tháng 6 Quý-sử (D1, 27/7/73), quý vị Chánh, Phó Đầu-phận-đạo và đại-diện Bàn-trị-sự nam, nữ 215 Hương-đạo trong 19 Phận-đạo thuộc Châu-thành Thánh-địa tề-tụ tại văn-phòng Khâm-thành Thánh-địa để dự lễ tiễn N. Khâm-thành Thánh-địa Phối-sứ Thái-Huệ-Thanh về Hội-thánh lãnh nhiệm-vụ mới. Và đồng-thời đón tiếp vị tân Khâm-thành Thánh-địa Giáo-sư Ngọc-Tổng-Thanh. Cũng trong buổi lễ hôm nay, nhị vị Giáo-hữu Thái-Rất-Thanh lãnh nhiệm-vụ Phó Khâm-thành Trung-ương và vị Giáo-hữu Thượng-Thiết-Thanh, Phó Khâm-thành Nam.

Đến 08 giờ 45 đón tiếp Ngài Phối-sứ Ngọc-Tĩnh-Thanh, Thượng-thống Lại-viện, đại-diện Hội-thánh đến chứng-dự cùng ban Thánh-linh thuyên-bổ, tháp-tùng Ngài Thượng-thống còn có quý vị Chức-sắc nam, nữ. Về phần quan-khách có Thiếu-tá Quận-trưởng PK. đại-diện Đại-tá Tỉnh-trưởng Tây-ninh, Ông Chánh Lục-sự đại-diện Ông Chánh-án Tòa-án Tây-ninh, Bác-sĩ Trường-ty Y-tế Tây-ninh, C. Tổng-thơ-ký Hội-đồng-tỉnh Tây-ninh, đại-diện Ông Chủ-tịch HDT. vị Thượng-tòa đại-diện Phật-giáo.

Sau khi vị tân Khâm-thành và nhị vị Phó Khâm-thành mặc Thiên-phục quì trước Thiên-bàn nghe đọc Thánh-linh. Vị Giáo-hữu Ngọc-Hương-Thanh, Đầu-phận-đạo đệ Tam đọc diển-văn khai-mạc. Kế đó là diển-văn của Phối-sứ Thái-Huệ-Thanh N. Khâm-thành Thánh-địa và lần lượt quý vị Giáo-hữu đương kiêm Đầu-Phận-đạo Đệ Lục, đại-diện 19 Phận-đạo, một vị Chánh-trị-sự Nam, một vị Chánh-trị-sự nữ đại-diện cho Bàn-trị-sự 215 Hương-đạo, vị Giáo-sư Ngọc-T Tuất-Thanh, N. Phó Khâm-thành Nam, Giáo-sư Quản-văn-phòng KTTĐ. trình bày cảm-tưởng.

Kế đến, lễ phát ban khen cho Chức-sắc hữu-công và ký vi-bằng giao-lãnh giữa tân và cựu Khâm-thành, Vị Giáo-hữu Đầu-Phận-đạo Thập-tứ đọc tờ Hoan-nghinh công-nghiệp.

Sau khi vị tân khâm-thành đọc diển-văn tri-ân Hội-thánh, quý quan-khách, Ngài Thượng-thống Lại-viện ban Huấn-dụ.

Ban tổ-chức mời chư Chức-sắc, quý quan-khách dùng tiệc trà thanh-đạm. Buổi lễ kết-thúc vào lúc 10 giờ 40 cùng ngày.

II)- TIN TIẾP-TÂN

1)- PHÁI-ĐOÀN ỦY-BAN QUỐC-TẾ GIÁM-SÁT VÀ KIỂM-SOÁT NGỪNG CHIẾN TẠI VIỆT-NAM VIÊNG ĐÈN-THÁNH.

Vào lúc 09 giờ 45, ngày 28 tháng 6 Quý-sửu (DL, 27/7/1973), vị Giáo-sư Thái-Son-Thanh, Trưởng-ban Tiếp-tân Đền-thánh đã tiếp Phái-đoàn Ủy-ban Quốc-tế Giám-sát và Kiểm-soát ngưng chiến tại Việt-nam gồm 12 người thuộc các quốc-gia Nam dương, Ba-lan và Hung-gia-lợi đến viếng cùng hướng-dẫn vào nội-nghi Đền-thánh để phái-đoàn được dịp chiêm-ngưỡng ngôi thờ Đức Chí-Tôn và nghe giải-thích một vài thể-pháp.

Sau khi ký sổ-vàng lưu-niệm tại Đền-thánh, phái-đoàn ra về lúc 10 giờ 45 cùng ngày.

-- oOo --

2)- PHÁI-ĐOÀN SINH-VIÊN DU-HỌC HẢI-NGOẠI VIÊNG TÒA-THÁNH.

Vào lúc 11 giờ 10 ngày 30 tháng 6 Quý-sửu (DL, 29/7/1973), Phái-đoàn Sinh-viên Du-học Hải-ngoại gồm 100 người do sinh-viên Phạm Văn Huân hướng-dẫn đến viếng Tòa-thánh.

Tại Đền-thánh, vị Thừa-sứ Lê-quang-Tân và Giáo-sư Thái-Son-Thanh, Trưởng-ban Tiếp-tân Đền-thánh đã tiếp cùng-hướng-dẫn phái-đoàn vào nội-nghi Đền-thánh chiêm-ngưỡng ngôi thờ Đức Chí-tôn và tìm hiểu một vài thể-pháp Đại-đạo Tam-kỳ Phổ-độ.

Sau khi phái-đoàn ký tên vào sổ-vàng lưu-niệm tại Đền-thánh, được hướng-dẫn đến Giác-tông-đường để viếng Hội-thánh. Hiện-diện trong buổi tiếp-tân này có quý Ngài Bảo-đạo, Khai-đạo, Ngài Qu. Thái và Qu. Thượng Chánh-Phối-sứ cùng vài vị Chức-sắc khác.

Ngài Qu. Thượng Chánh Phối-sứ thay mặt Hội-thánh để lời chào mừng phái-đoàn với đại-ý: - Hội-thánh Cao-đài tại Tòa-thánh Tây-ninh rất lấy làm hân-hạnh được tiếp quý phái-đoàn sinh-viên du-học Hải-ngoại. Quý vị là những phân-tử ưu-tú của xã-hội. Chúng tôi tin-tưởng rằng, quý vị sẽ đem tài-học của mình ở xứ người về tô-bồi non sông đất Việt của chúng ta, sau khi bị chiến-tranh tàn-phá. Chúng tôi xin cảm-ơn quý vị.

Một đại-diện sinh-viên đáp-từ: - Chúng tôi xin đa-tạ thanh-tình của quý Hội-thánh đã dành cho Phái-đoàn chúng tôi. Chúng tôi lấy làm hân-hạnh được viếng một di-tích lịch-sử và hiên-hách. Chúng tôi tin-tưởng rằng, chuyên viếng thăm trong kỳ nghỉ hè hôm nay sẽ còn mãi trong lòng chúng tôi.

Sau đó, Ngài Khai-đạo đại-diện Hội-thánh trao tặng một lọ hoa và một quyển kinh gồm Thánh-ngôn, giáo-lý và luật pháp đạo cho phái-đoàn với một lời giải-thích: Chiếc lọ hoa này được làm bằng vỏ đạn bởi các bàn tay của tín-hữu Cao-đài trong vùng Thánh-địa, sau khi người ngoại-quốc đã đem súng - đạn vào đất nước chúng ta để sử-dụng cho chiến-tranh, còn để lại.

Kế đến, Phái-đoàn sinh viên được hướng-dẫn đến viếng Viện Đại-học Cao-đài. Tại Viện Đại-học, một đại-diện sinh-viên kính lời chào phái-đoàn, vị Tổng-thư-ký Viện Đại-học Cao-đài ngỏ lời chào mừng và vị Phó Chủ-tịch Ban Đại-diện sinh-viên Cao-đài trao tặng một tấm tranh sơn mài cho vị Tv Trưởng Phái-đoàn, và vị Trưởng Phái-đoàn đáp tạ: Chúng tôi xin đại-diện cho một số sinh-viên du-học hải-ngoại về, chúng tôi được may mắn ra nước ngoài du-học, nhưng luôn luôn hướng về quê-hương tổ-quốc, chúng tôi xin đa-tạ thâm-tình của quý-ban sinh-viên nơi Viện Đại-học Cao-đài.

Sau đó, Phái-đoàn được mời đến Nữ Đâu-sư-đường dùng cơm trưa thân-mật với Hội-thánh và ra về lúc 14 giờ cùng ngày. Trên đường về, Phái-đoàn còn được hướng-dẫn đến viếng Cô-nhi-viện Tây-ninh, Trí-giác-cung, Trí-huệ-cung.

-- oOo --

3)- PHÁI-ĐOÀN VIỆT-NHẬT ĐẠI-HỌC SOPHIA VIẾNG TÒA-THÁNH.

Vào lúc 10 giờ 30 ngày mùng 3 tháng 7 Quý-sửu (DL, 01/8/1973), vị Tu-sĩ Giáo-sư S.H. Pierre Trần văn Nghiêm đã hướng dẫn phái-đoàn Việt Nhật Đại-học Sophia do Ông T. Morimoto, Trưởng phái-đoàn gồm 25 người đến viếng Tòa-thánh.

Tại Đền-thánh, vị Giáo-sư Thái-Son-Thanh, Trưởng-ban tiếp-tân Đền-thánh đã tiếp và hướng-dẫn phái-đoàn vào nội-nghi Đền-thánh chiêm-bái ngôi thờ Đức Chí-tôn và nghe giải-thích một vài thế-pháp.

Sau khi ký sổ vàng lưu-niệm, phái-đoàn được hướng-dẫn đến Giáo-tông-đường được quý Ngài Bảo-đạo, ba Ngài Đầu-sư, hai Ngài Qu. Thái và Qu. Thượng Chánh Phối-sư, Bà Qu. Nữ Chánh Ps. Bà Chơn-nhơn P. Chương-quản HT. Phước-thiện Nữ-phái tiếp-kiến cùng đàm-đạo thân-mật.

Sau đó được hướng-dẫn đến viếng Viện Đại-học Cao-đài và được vị Tổng-thư-ký Viện trao tặng một phù-hiệu "Thọ-truyền" và một "Thọ-truyền" lớn cho vị Trưởng phái-đoàn, sau khi ngỏ lời chào mừng. Ông T. Norimoto, trưởng phái-đoàn đáp-từ v ớ i đại-ý: Tôi nhân-danh Trưởng Phái-đoàn Sophia kính lời chào - m mừng và vô-cùng cảm-khích về sự tiếp đón nồng-hậu quý Giáo-hội cũng như quý Viện đã dành cho chúng tôi. Chúng tôi xin cảm- ờn quý vị.

Sau đó được mời đến Nữ Đầu-sư-đường dùng cơm trưa th thân-mật với Hội-thánh và ra về vào lúc 14 giờ cùng ngày.

-- oOo --

4)- PHÁI-ĐOÀN NGOẠI-TRƯỞNG TRẦN VĂN LÂM VIẾNG TÒA-THÁNH.

Vào lúc 10 giờ 55, ngày mùng 4 tháng 7 Quý-sửu (2/8/73), Đại-tá Tỉnh-trưởng Tây-ninh đã hướng-dẫn Phái-đoàn ngoại-trưởng Trần văn Lâm gồm 12 người đến viếng Đền-thánh.

Ngài Qu. Thượng Chánh Phối-sư đã tiếp Phái-đoàn v à hướng-dẫn vào nơi-nghi Đền-thánh chiêm-nguỡng ngôi thờ Đức Chí tôn cùng tìm hiểu một vài khía-cạnh về giáo pháp Đại-đạo.

Sau khi ký sổ vàng lưu-niệm, Phái-đoàn được hướng-dẫn đến Giáo-tông-đường. Tại đây, Phái-đoàn được sự tiếp-kiến và đ đàm-đạo thân-mật của quý Ngài Thời-quản Hiến-pháp Chương-quản HTD, Ngài Bảo-đạo, ba Ngài Đầu-sư, hai Ngài Qu. Thái và Qu. Thượng Chánh Phối-sư, Bà Qu. Nữ CPS. Ngài Chơn-nhơn Phó CQ.HT.PT. cùng quý chủ Chức-sắc cao-cấp.

Sau đó, Hội-thánh mời quý vị trong Phái-đoàn dùng cơm trưa tại Nữ Đầu-sư-đường và ra về vào lúc 13 giờ cùng ngày./-

HỘI-THÁNH KIỂM-DUYỆT NGÀY-----
02, 05 th 7 năm Quý-sửu
(01, 31/7 và 03/8/ 1973).

II) ANH-SÁCH QUỸ VI AN-NHÂN CỦA "THÔNG-TIN" (tt)

5745)-	LAI-VIÊN PHƯỚC-THIỆN		5.000	tờ	
6)-	Anh em BTNCS.HBCS. của Đức HỒ-PHÁP		1.000	"	
7)-	Nguyễn văn Phòng Cựu CTS. Xuân-lộc -L.khánh		1.400	"	
8)-	Trần-quang-Tâm	N.Chủ-tịch HBT. Tây-ninh	500	"	
9)-	Phạm văn Phò	Lò gạch máy Hiệp-lễ	1.000	"	
5750)-	Lê thi Chợt	Nhà may Lê Phát của số 2	500	"	
1)-	Nguyễn ngọc Tươi	Trại của máy Hiệp-bình	500	"	
2)-	Trần tấn Thường	Công-nghệ Huồng-phước của 2	500	"	
3)-	Nguyễn văn Mốt	C.CTS. Từ-thiện, đệ 7 PD.	100	"	
4)-	Bùi văn Ngay	Trại của máy Định-thành HD.	1.000	"	
5)-	Mã văn Nghinh	Trưởng vệ Tuần-cảnh	500	"	
6)-	Võ văn Hai	C.CTS. Tân-thuận-đông	200	"	
7)-	Phạm văn Hòa	Đạo-hữu, Thiện-mỹ	100	"	
8)-	Ng. ngọc Thế	Thi nhóm phụng-sự Mỹ-thọ	200	"	
9)-	Lê văn Thanh	"	Nhi-mỹ	200	"
5760)-	Ng. văn Thủ	"	Mỹ-trà	200	"
1)-	Ng. văn Thời	"	"	200	"
2)-	Ng. văn Chánh	"	Tân-thuận-đông	300	"
3)-	Lê văn Hiệu	Liên-gia-trưởng, Mỹ-trà	400	"	
4)-	Bùi văn Gạo	Thi-nhóm Phụng-sự Hòa-an	200	"	
5)-	Trần bá Phước	"	Mỹ-trà	200	"
6)-	Phạm văn Ba	Đại-đạo Thanh-niên H.C.Lãnh	200	"	
7)-	Ng. văn Liêm	"	"	200	"
8)-	Phạm văn Thâu	"	"	200	"
9)-	Đỗ văn Ba	C. C.T.S. Phong-mỹ	200	"	
5770)-	Ng. văn Năng	Đạo-hữu Hòa-an	200	"	
1)-	Thái văn Thường	Đạo-hữu Mỹ-thọ	400	"	
2)-	Ng. văn Luộm	"	Mỹ-trà	300	"
3)-	Ng. văn Phò	"	"	100	"
4)-	Lê văn Hưng	Lễ-sanh Hòa-an	200	"	
5)-	Ngọc-Hiến-Thanh	"	Mỹ-trà	100	"
6)-	Lê văn Dặc	CTS. Thành-công, Hòa-đồng	400	"	
7)-	Cao văn Đình	PTS. Long-chánh, Hòa-lạc	500	"	
8)-	Ng. văn Tông	CTS. Phước-trung "	500	"	
9)-	Ng. ngọc Cai	CTS. Tăng hòa "	400	"	
5780)-	Võ văn Chặc	CTS Tân-phước "	200	"	
1)-	Giảng văn Đa	PTS. Long-thuận "	500	"	
2)-	Ng. văn Nguyên	C.CTS. Tân-niên-đông "	400	"	
3)-	Lê văn Trữ	Phổ-tế, Kiông-phước "	400	"	
4)-	Ng. văn Thiệu	PTS. Phước-trung "	400	"	
5)-	Hà-thanh-Phần	CTS. Tân-đuan-đông "	400	"	

(Còn tiếp)